

EXCURSIE TEXEL 25-26 september 1971

Op 25-26 september 1971 maakten W.Baalbergen, A.Cramer, J.Glasbergen, J.Vink en E.Aartse, allen vergezeld door hun echtgenote, en W.Smit en L.van Duin (wettelijk te jong om een echtgenote te hebben) een excursie naar Texel. Gelogeerd werd in 2 zomerhuisjes op het kampeerterrein De Sluftervallei in de kop van het eiland.

Een rustig gelegen camping die, de avond van aankomst, overkoepeld werd door een sprookjesachtige sterrenhemel. De Melkweg was inderdaad een witte baan langs de onbewolkte hemel.

Een sterrenhemel, die in de Randstad Holland een zeldzaamheid is. Door de weerkaatsing van de lichten van de grote steden wordt de hemel dermate versluierd, dat slechts de zeer heldere sterren zichtbaar zijn.

Een weldadige rust in de kop van Texel. Geen geroezemoes van het verkeer en geen gedaver van overkomende verkeersvliegtuigen.

Zaterdag al vroeg op. De dames naar een of ander gehucht om inkopen te doen; de vogelaars voor een trip naar het strand.

De duinen ter plaatse zijn kaal en lijken een beetje op de duinen in de Zuid maar minder hoog.

Het strand zag er smerig uit. Een actie "schoon strand" zou geen overbodige luxe zijn. Veel hout, flessen, blikjes, wier en andere rommel in een dikke laag van de reep tot aan de vloedlijn.

De zee daar en tegen zag er glashelder uit. Heerlijk zeewater met de kleur van flessengroen door het inschijnende zonlicht. Schuim was wit, zonder de in Noordwijk bekende grauwsluiër.

Een afgekalvde zeereep zonder prikkeldraad gaf het geheel een ouderwetse bekoring zoals in vroegere jaren de zeereep in Noordwijk er uitzag voorbij de eerste oprit.

We troffen het bijzonder. Eerst een lange koppel zwarte zeeëenden, een paar bergeenden en toen13 jan van genten in drie jaargangen zwevend door de golfdalen van de branding noordwaarts.

Na het ontbijt over strand naar de Slufter. Een uniek natuurgebied dat in open verbinding met de zee staat, voor iedereen toegankelijk is zonder dat een toegangsprijs betaald behoeft te worden.

Op het strand werden 13 sneeuwgorzen waargenomen, een groepje rosse grutto's diverse soorten strandlopers en kanoetstrandloper.

Dat vogelaars zich ook danig kunnen vergissen bleek wel toen, lekker lui achterover liggend in de lunchpauze, Baalbergen een tiental buizerds zag cirkelen. Voordat iedereen het er over eens was, dat het meeuwen waren, die op de thermiek omhoog cirkelden, waren we toch al een klein kwartiertje verder.

De Slufter. Een grandioos zwerfgebied met zijn heldere kreken. Glashelder tot op de bodem, die op sommige plaatsen zeker 1,50 m diep was. Niet alleen een paradijs voor de vogels, maar ook voor de planten. Een bonte plantengemeenschap, die echter in het late seizoen duidelijk verarmd was. Nog bloeide het Engels gras, lamsoor, strandduizendguldenkruid soms plaatselijk volop. Als contrast hiertussen het paars en rood van de zeekraal. Hoe mooi moet dit gebied zijn in het voorjaar!!!!

Ook de vogels waren rijk vertegenwoordigd. Scholeksters, wulpen, 1 regenwulp, meeuwen en een late grote stern. Als een witte wolk viel een dertigtal kluten neer in een plasje.

Aan het eind van de Slufter door duin terug naar de camping. Op een vochtig plaatsje met watermunt en penningkruid, bloeide volop parnassia, een plant die helaas in de Noordwijkse duinen inclusief de Amsterdamse Waterleiding verdwenen is.

Aangezien eten klaar maken typisch vrouwenwerk is, werd ons verzocht te verdwijnen. Graag zelfs, want het was eb in de Waddenzee, zodat daar van alles te beleven en te zien viel. Veel steenlopers, aalscholvers, eidereenden, wat bergeenden en reigers. Een reiger was aan het ploeteren om het gespietste botje van zijn lange snavel te krijgen en toen dat uiteindelijk lukte, de kunst hem te consumeren.

De volgende dag een rondrit over het hele eiland. Honderden goud- en zilverplevieren in de weilanden, patrijzen, tureluurs, kieviten, groenpootruiters enz.

Op de boot kon terug gezien worden op een geslaagd vogelweekend met zeer goed vogelweer. Opvallend weinig roofvogels werden er waargenomen, een paar torenvalken, 1 smelleken en bij het verlaten van het eiland de kiekendief.

Bij de Hondsbossche zeewering werd nog even gestopt, maar op een late visdief na, was er weinig te beleven. Trouwens.....men leed aan verzadiging.

74 verschillende soorten vogels zijn er dat weekend waargenomen.

In september a.s. wordt weer een weekend georganiseerd, waarbij de echtgenoten weer aanwezig zijn. Vlieland staat dan op het programma. Volgens insiders het mooiste eiland van de Wadden. Of dit zo is? Overtuig u en geef u op voor de Vlielandexcursie op 9 en 10 september.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Het rare voorjaar 1972.....

Weekend 11-12 maart beleefden we een koude golf met temperaturen rond de tien graden onder nul. De sneeuw ligt nog vers in het geheugen.

Weekend 18-19 maart was het weer lente en hoe????

zaterdag 18 maart werd een distelvlinder waargenomen opeen sneeuw-klokje.

Ja...dat rare voorjaar 1972